

KAEMPFER

ENGBERT
KAEMPFER
ENGBERT
KAEMPFER

نامه‌ها و مکاتبات

انگلبرت کامپفر

کریستف ورنر

دانشگاه فرایبورگ آلمان

Engelbert Kaempfer:

Briefe 1683-1715, ed. Detlef Haberland,
(Werke: Kritische Ausgabe in Einzelbanden, Vol. 2)
Munchen: Iudicium, 2001

مورخان تاریخ ایران و به خصوص محققان تاریخ صفویه انگلبرت کامپفر (Engelbert Kampfer) را، یکی از سیاحان اروپائی مشهور قرن هفدهم، برای کتاب مفصل او Amoenitates Exoticae (Lemgo ۱۷۱۲) می‌شناسند. این کتاب که در اصل به زبان لاتینی است در سال ۱۹۷۶ م. در تهران به چاپ افست رسید و بخشی راجع به ایران زیر عنوان «در دریار شاهنشاه ایران» از روی ترجمه آلمانی دکتر والتر هینتس در سال ۱۳۵۰ به زبان فارسی انتشار یافت.

آثار کامپفر همیشه مورد توجه جدی ژاپن‌شناسان، و از طرف دیگر از متخصصان ادبیات و فرهنگ آلمانی دوره باروک (baroque) قرار داشته است. در چارچوب ویرایش جدید آثار کامل کامپفر تا به حال شرح ژاپن "Heutiges Japan" در دو جلد و یک جلد نامه‌های کامپفر در سال ۲۰۰۱ م زیر نظر دتلف هابرلند منتشر شد. این مجموعه مکاتبات کامپفر شامل ۱۸۲ نامه است که اکثريت آنها از روی نسخه‌های کتابخانه British Library Sloane Collection،

کار استنساخ و ویرایش در اين مجموعه به صورت نمونه‌وار و بسیار دقیق انجام شده، همه نامه‌ها همراه با توضیحات مفصل و در صورتی که زبان اصلیش آلمانی نباشد، با ترجمه چاپ شده‌اند. برای مورخان دوره صفویه البته مکاتبات کامپفر در زمانی که اقامت در اصفهان و بندرعباس داشته، بیشتر اهمیت دارند و تعداد آنها ۵۰ نامه است. اکثريت اين نامه‌ها از طرف کامپفر نگارش یافته ولي گاهی معلوم نیست که آيا اين نوشتجات واقعاً به مقصد رسيدند یا نه؟ بعضی از نامه‌ها نيز به کامپفر نوشته شدند، مثل نامه شخصی به نام داودخان به تاریخ جمادی الاولی ۱۰۹۷ ق (یا ۱۰۹۹) که موضوعش اهدای يك نسخه «شیرازنامه» به کامپفر است. چند طرح مکاتبه رسمي به شاه صفوی هم در میان اين نامه‌ها پيدا می‌شود که به زبان لاتینی نگارش یافته‌اند.

البته بيشتر نامه‌ها، خصوصی هستند که او به دوستها و خانواده خود نوشته است و اطلاعات تاریخی آنها نسبتاً کم است، اما از اين نظر سود و بهره دارند که شخصیت کامپفر را روشن می‌كنند و روابط وسیع علمی اين محقق جهانگرد را نشان می‌دهند.

کتاب
۹
سینه پذیر
۹
۱۳۸۲
جغرافیا

